

AF ROGER BUCH *Lektor, Journalisthøjskolen*



POLITIK PÅ EN MANDAG

Lalleglade brokkehoveder

Danskerne er næsten ubegribeligt tilfredse med alt, samtidig med at de nationale medier og politikere fylder os med brok. Tag eksempelvis sundhedsvæsenet, som blandt politikere og i medierne handler om: ventelister, fejlbehandlinger og sprængte budgetter. Spørg derimod dem, som har været på sygehuset, så fås et helt andet billede. Hvert andet år laves en patienttilfredshedsundersøgelse, hvor titusindvis spørges om deres møde med sundhedsvæsenet. Resultatet er hver gang, at omkring 90 pct. af patienterne er tilfredse. Billedet vil nok ikke engang blive ændret af, at kommunalreformen med de fem store regioner har udløst en stor omgang sygehushlukninger, som vil centralisere det danske sygehussvæsen i et hidtil helt uhørt omfang. Den udvikling diskuteres næsten ikke blandt politikere og medier på landsplan.

TAG KOMMUNERNE SOM ET andet eksempel. Her diskuteres politikere og medier blandt andet besparelser, børn som ikke tvangsfjernes i tide og omsorgssvigt over for de ældre. Danskerne spørges hvert år om deres tilfredshed med den kommunale service. Konklusionen er næsten hver gang, at 70-80-90 pct. er tilfredse med skolerne, bibliotekerne, ældreplejen – ja selv skatten! Den konklusion vil nok ikke blive rokket af, at kommunalreformen sidste år skabte nye kommuner, der har gennemført servicetilpasninger og lukket for service i mange af de gamle rådhus, lukket omkring 100 biblioteker i 2007, og cirka 35-40 skoler i 2008. Centraliseringstendensen, som i de kommende år vil forstærkes, får kun lidt opmærksomhed i de nationale medier.

TAG DET DANSKE DEMOKRATI som et tredje eksempel. Danskernes tilfredshed med demokratiet er vokset fra starten af 1970'erne at ligge under det europæiske gennemsnit på omkring 50 pct. til i de seneste målinger at ligge oppe omkring 90 procent tilfredshed. Demokratiet får om muligt endnu mindre politisk og mediemæssig opmærksomhed end centraliseringen af sundhedsvæsenet og centraliseringen i de nye kommuner.

MEN HVORFOR OGSÅ INTERESSERE sig for det danske demokratis tilstand, når der er andre og vigtigere ting for politikere og medier, at forholde sig til: en ministers ølregninger eller tørklæde-spørgsmålet. Tørklæder har i de seneste år indtaget en hæderkronet plads på den politiske dagsorden. Senest har dommernes påklædning udløst en mindre regeringskrise. Ikke fordi dommerne har taget tørklæder på, heller ikke fordi der har været klager over dommere, nej ene og alene fordi – hvad nu hvis...

MÅSKE ET VIGTIGT SPØRGSMÅL...? Men tænk, om medierne brugte samme energi på de virkelige problemer: en domstolsreform, der har centraliseret domstolene og forøget sagsbehandlingstiden markant. Eller den tilknyttede politireform, som har centraliseret, lukket eller neddrolet mange politistationer. Det betyder blandt andet, at mange politifolk i dag bruger det meste af deres tid på at køre arresteranter frem og tilbage mellem de færre arresthuse og færre domstole – frem for at opklare forbrydelser. Men på længere sigt kan det jo løse domstolenes ventelister – hvis politiet ikke får tid til at opklare forbrydelser!

ER DER ER FÆLLES TEMA i disse eksempler? Ja, at danskerne er tilfredse med næsten alt: sygehusene, kommunens service, demokratiet og domstolene, men at brokkehovederne – politikere, medier og eksperter – svømmer over med negative historier om selvsamme. Utroligt at danskerne kan fastholde deres tilfredshed over for dette bombardement af negativitet. Og endnu mere utroligt, at medierne ikke kaster sig over de grundlæggende centraliseringstendenser, som overalt gennemstrømmer dansk politik. Nå, lad os nu ikke blive for alvorlige – lad os endnu en mandag diskutere tørklæder!